

Faktoryzacja iloczynu kartezjańskiego grafów

Andrzej Kawula
Promotor: dr Monika Pilśniak

30.06.2018

Spis treści

1	Wprowadzenie	2
2	Wstęp	2
2.1	Informacje wstępne	2
2.2	Kolorowanie produktu iloczynu kartezjańskiego grafów	2
2.3	Lemat o kwadracie	3
3	Algorytm Faktoryzacji	4
3.1	Faktoryzacja z dodatkowymi informacjami	4
3.2	Nadawanie współrzędnych wierzchołkom	4
3.3	Etykietowanie produktu kartezjańskiego	4
3.4	Etykietowanie produktu w czasie liniowym	4
3.5	Sprawdzanie spójności kolorowanie właściwego produktu iloczynu kartezjańskiego	4
3.6	Opis algorytm faktoryzacji	4
3.7	Wprowadzenie	4
4	Implementacja Algorytmu	4
4.1	Wprowadzenie	4
4.2	Dane wejściowe	4
4.3	Opis pakietów i ważniejszych klas	4
4.4	Opis algorytm faktoryzacji	4

1 Wprowadzenie

2 Wstęp

2.1 Informacje wstępne

Produktem kartezjańskim $G_1 \square G_2$ grafów $G_1 = (V_1, E_1)$ i $G_2 = (V_2, E_2)$ nazwyamy graf $G = (V, E)$, którego zbiorem wierzchołków jest iloczyn kartezjański wierzchołków grafów G_1 i G_2 ($V = V_1 \times V_2$), natomiast wierzchołki (x_1, y_1) oraz (x_2, y_2) są połączone w grafie G jeżeli $x_1 = x_2$ oraz $y_1 y_2 \in E_2$ lub $x_1 x_2 \in E_1$ oraz $y_1 = y_2$.

Iloczyn kartezjański grafów jest działaniem łącznym, przemennym, z dokładnością do izomorfizmu, elementem neutralnym działania jest graf K_1 .

Z łączności działania możemy zapisać $G_1 \square G_2 \square \dots \square G_k = G$ gdzie G jest produktem kartezjańskim grafów G_1, G_2, \dots, G_k , a następnie poetykietować wierzchołki grafu G k -elementową listą (v_1, v_2, \dots, v_k) gdzie $v_i \in V(G_i)$ dla $1 \leq i \leq k$. Jeżeli v etykietowany jest przez listę (v_1, v_2, \dots, v_k) możemy zdefiniować rzutowanie $p_i : V \rightarrow V_i$ dla $1 \leq i \leq k$, które dane jest wzorem $p_i(v) = v_i$, gdzie v_i jest i -tym elementem listy etykietującej wierzchołek v . Wierzchołek v_i będziemy nazywać i -tą współrzędną wierzchołka v .

Jeżeli w grafie G mamy wierzchołek v i rozważymy wierzchołki, które różnią się od wierzchołka v tylko na i -tej pozycji, to podgraf indukowany przez te wierzchołki utworzy graf izomorficzny z grafem G_i . Podgraf ten będziemy nazywać i -tą warstwą G_i przechodzącą przez wierzchołek v i oznaczać G_i^v .

Niech v_0 będzie wyróżnionym wierzchołkiem w grafie G . Warstwy przechodzące przez v_0 będziemy nazywać warstwami jednostkowymi. Wierzchołek v_0 należy do każdej warstwy jednostkowej, natomiast zbiory $V(G_i^{v_0}) \setminus \{v_0\}$ są parami rozłączne dla $1 \leq i \leq k$.

Tutaj będzie przykład

2.2 Kolorowanie produktu iloczynu kartezjańskiego grafów

Rozważmy dwa połączone wierzchołki u oraz v w grafie G . Jeżeli przeanalizujemy współrzędne tych wierzchołków to stwierdzimy że różnią się one dokładnie na jednej pozycji. Niech i oznacza tę pozycję. Wtedy krawędź uv należy do G_i^v . Nadajemy krawędzi uv kolor i i będziemy to oznaczać $c(uv) = i$. Podsumowując: funkcję $c : E(G) \rightarrow 1, 2, \dots, k$ będziemy nazywać kolorowaniem właściwym produktu iloczynu kartezjańskiego jeżeli $c(uv) = i$ wtedy i tylko wtedy gdy współrzędne wierzchołków u oraz v różnią się na i -tej pozycji.

Każda krawędź należy dokładnie do jednej warstwy. Jeżeli rozważymy podgraf grafu G składający się z krawędzi koloru i to każda spójna składowa tego podgrafu będzie oddzielną i -tą warstwą grafu G .

2.3 Lemat o kwadracie

Niech graf G posiadał właściwe pokolorowanie produktu kartezjańskiego. Rozważmy dwie połączone krawędzie e i f różnych kolorów. Wówczas istnieje dokładnie jeden kwadrat bez przekątnych (graf C_4) zawierający e oraz f .

Dowód:

Zauważmy na początku następujący fakt. Każdy trójkąt w grafie G jest pomalowany na ten sam kolor. Wynika to z tego, że dwa pierwsze wierzchołki różnią się na pozycji i -tej, natomiast jeżeli współrzędne trzeciego wierzchołka różniłyby się na pozycji j -tej która jest różna od i w porównaniu z pierwszym wierzchołkiem i jego współrzędnymi, nie byłoby możliwości aby drugi i trzeci wierzchołek byłyby ze sobą połączone, ponieważ ich współrzędne różniłyby się na dwóch pozycjach.

Na podstawie powyższego stwierdzenia dochodzimy do wniosku, że każdy kwadrat zawierający co najmniej jedną przekątną jest tego samego koloru.

Przejdźmy teraz do dowodu lematu. Wprowadźmy następujące oznaczenia:

$(v_0, v_1, \dots, v_i, \dots, v_j, \dots, v_k)$ współrzędne wspólnego wierzchołka v krawędzi e oraz f
 $(v_0, v_1, \dots, v'_i, \dots, v_j, \dots, v_k)$ współrzędne wierzchołka v_e który jest drugim końcem krawędzi e

$(v_0, v_1, \dots, v_i, \dots, v'_j, \dots, v_k)$ współrzędnymi wierzchołka v_f który jest drugim końcem krawędzi f

v' wierzchołek o współrzędnych $(v_0, v_1, \dots, v'_i, \dots, v'_j, \dots, v_k)$

Łatwo stwierdzić, że wierzchołek v' jest połączony z wierzchołkiem v_e ponieważ ich współrzędne różnią się tylko na pozycji j oraz w grafie G_j istnieje krawędź $v_j v'_j$ ponieważ w grafie G istnieje krawędź f . Analogicznie możemy stwierdzić istnienie krawędzi $v' v_f$, co w połączeniu z faktem, że krawędzie e oraz f są różnego koloru i rozważaniom na temat kwadratów z przekątnymi daje nam tezę lematu. Co więcej na podstawie powyższego rozumowania, wnioskujemy że przeciwległe krawędzie w kwadracie mają ten sam kolor, niezależnie czy kwadrat posiada przekątne czy też nie.

3 Algorytm Faktoryzacji

3.1 Faktoryzacja z dodatkowymi informacjami

3.2 Nadawanie współrzędnych wierzchołkom

3.3 Etykietowanie produktu kartezjańskiego

3.4 Etykietowanie produktu w czasie liniowym

3.5 Sprawdzanie spójności kolorowanie właściwego produktu iloczynu kartezjańskiego

3.6 Opis algorytm faktoryzacji

3.7 Wprowadzenie

4 Implementacja Algorytmu

4.1 Wprowadzenie

4.2 Dane wejściowe

4.3 Opis pakietów i ważniejszych klas

4.4 Opis algorytm faktoryzacji